

образованитѣ държави, за това и преоспѣватъ и напредватъ, тѣй трѣбва да постѫпваме и да постѫпимъ и нѣй, ако желаємъ доброто на отечеството си, ако сме патріоти и ако желаємъ да ся сравнимъ съ окружающитѣ ни по-отдавна освободени наши съсѣди“ (гледай брой 66).

90. Градина, книжки за домашно прочитаніе на сѣкиго.

— Това списание е починало да излиза въ Руссе, неизвѣстно въ какъвъ срокъ, излѣзли сѫ 6 книжки, подъ редакціята на Илия Р. Блѣсковъ. „Градина“ е като продължение отъ „Градинка“ отъ 1874 година.

Биографическитѣ бѣлѣжки за Блѣсковъ се намиратъ при „Градинка“ (гледай 1874 година).

Ето по какъвъ начинъ редактора на „Градина“ обяснява отново появяванието на своето списание:

„Сичко у насъ са промени: малкитѣ хора станаха голѣми, голѣмитѣ пижъ още порастнаха; старо са подмлади, а младо са истѣнчи и стана легко като перце, което вѣтара го носи; мжршавотѣ затлѣстя, сухо и неджгаво ся распусна, та наедря. Благословена свободо! колко си хубава и животворна! въ тебе никой са нестѣснява, сѣко живо и разумно сѫщество въ тебе са отпуска, развива и са разширява. И какво повече? тѣрговче стана тѣрговецъ, писарче стана писарь, учиничинце—ученикъ, били и учитель, крѣчмарче и кахведжийче станаха отелджий, и нѣщо по-голѣми; тамъ дѣ бѣше дюгенче, сега станало магазія, а кѫщица и колибка са преобѣрнала на кѫща не за едного и за двама, но да побере много хора. Съ една дума сичко е на измененіе, сичко за веднажъ трѣгна и потегли напредъ. Дай боже.

„Е, като е тѣй защо пижъ и моята градинка, която въ тѣснитѣ времена бѣше стѣснена, както и на ступана ѹ бѣше тѣсно около шията, защо кога сичко на около са уголямива и разширокава, а моята градинка да си остане се така сиромашка? Не, и градинаря ще разгради плета на ветата си отъ турско време останала градинка, ще да я по распусне и ето ви я съ ново начало съ ново число и съ ново име Градина.“